

Як живеться в «бурштинових» селах

◆ РЕПОРТАЖСЬКИЙ ПОГЛЯД

Нещодавно в журналістських справах випало побувати в селі Річки Перекальської сільської ради, яке за останніх два-три роки майже в кожного у районі та й за його межами було на вустах. Адже саме біля цього населеного пункту донедавна діяв великий бурштиновий «клондайк», багатий на поклади «сонячного каменю», на якому масово було задіяно не лише місцеве населення, а й жителі інших сіл району. Отож, завітавши на вже колишнє місце «трудової слави» (місцеві стверджують, що клондайк з осені минулого року не працює), на власні очі побачили наслідки того видобування дорогоцінної закам'янілої смоли. Зокрема, із західної сторони містка, що через річку Веселуха, по її обидва береги – жодного живого місця, хоч під снігом всіх масштабів видобутку тут бурштину і не вельми помітно. Але навіть з першого погляду вбачається, що найбільше від цього постраждала саме річка, яка навіть русло змінила, борючись за своє виживання. І, попри таке чаругу над собою, зигзагоподібною зміною знову пробила собі місце для своєї течії (на фото). А от



якогось «крутого» паркану чи воріт у цьому селі не вбачається, тож, аж не віриться, що ще зовсім недавно воно буквально «стояло на бурштині».

- Люди в Річках побоюються будуватися, хоч дехто з них і прикупив собі деякі будматеріали - зазначає Перекальський сільський голова Галина Прохорович. – Мовляв, поруч клондайк, тож, ще невідомо, що тут з часом може бути. Хоча саме по собі село непогане і певну перспективу має. Зокрема, торік в Річках четверо

дітей. Для порівняння, в Перекаллі з його населенням у 860 мешканців, теж 14 діток народилось. Порівняння, явно на користь Тиховижа...

Власне, навіть сам зовнішній вигляд цього села, в якому ми теж побували, промовисто свідчить, що життя в ньому вирує і що тутешні жителі таки «піднялися на бурштині.» Люди, перш за все, стали краще жити, а зароблене вкладають переважно у нерухомість, будуючи в селі будинки, в автомобілі та сільськогосподарську

місце для об'єкту (на фото). Але сказати, що й село Річки зуміло «піднятися» на бурштиновому промислі, не можна, поскільки в ньому майже нічого не змінилося, принаймні, наочно. Село, яке налічує 33 двори і має 77 жителів, як було віддаленою поліською глибинкою, так нею і залишилось. Новобудов зовсім нема як і жодної поданої заяви до сільради про виділення земельної ділянки під забудову. Так само ніхто не відкрив тут і магазину, якого дуже бракує місцевим жителям. Навіть



діток народилося, що для цього невеличкого населеного пункту досить добрий знак. Мають річани також щоденне транспортне сполучення і з райцентром, і областю. Проте, розбудовуватися і розширятися не поспішають. А ось сусіднє село Тиховиж, яке знаходиться від Річок всього за 5 кілометрів, навпаки, стрімко розбудовується і розвивається. Сільрада навіть новий Генплан на Тиховиж вже починає робити, бо бажаючих будуватися тут чимало.

Крім цього, місцеві люди охоче й старі будинки осучаснюють. Так само й побут свій облаштовують по-сучасному: майже у кожній хаті супутникове телебачення, підведена холодна і гаряча вода, у багатьох є Інтернет тощо. Вистачає в селі і молоді. І що характерно, більшість з них тут і одружуються, заводять свої сім'ї та осідають на місці. Так, наприклад, в минулому році у Тиховижі, в якому налічується 340 жителів, народилося 14

техніку. Дехто, як стверджують, навіть покупляв собі чи дітям квартири в Рівному. Більшість цих благ, як то кажуть, здобуті хоч і не зовсім законною, але тяжкою працею. Тому звинувачувати якимось чином місцевих та людей з інших поліських сіл, де немає, по великому рахунку, ні роботи, ні перспектив знайти її в майбутньому, у їх прагненні заробляти і краще жити – чомусь не хочеться. А тим більше, коли держава за стільки років так і не спромоглася узаконити видобуток бурштину, щоб і державна казна від цього промислу наповнювалась, і місцеві бюджети, і самим старателям було вигідно. Ось навіть позавчора Верховна Рада, де більшість складають провладні фракції, в черговий раз провалила закон про бурштин, не проголосувавши за нього. Тож, якщо когось і потрібно звинувачувати у нинішньому стані справ довкола видобутку «сонячного каміння», то це, напевне, тих, хто при владі в державі. А люди, втомившись чекати його легалізації, як можуть, так і заробляють на своїй землі...

Сергій ТИШКОВЕЦЬ